

каратъ за Сливечъ, а отъ тамъ
ръ Пловдивъ, гдѣто спорѣдъ
испитѣть ми, че тамъ сѫмъ
билъ въ най-голѣмата сила на
вѫзстанието—вѫзможно бѣше
да са откриятъ комитаджий-
ските ми работи. Презъ сѣко
бжлгарско село, отъ гдѣто ми-
нувахме, заптиите трѣбаше да
правятъ ужъ **кафалтия** (закус-
ка), която са сѫстоеше отъ
нѣколко пристїргани пити и
около една ока сирене, въ слу-
чай че нѣмаше време за друга
гозба. Въ с. Марянъ, чисто
бжлгарско селце, на пѫтътъ
между Беброво и Елена, не
бѣхме са още спрѣли, когато
стана распорѣждание, да са
приготви топла турта и малко
сирене съ двѣ три глаги лукъ,
за кафалтия послѣ кафе о. Спрѣ-